

1665 27/11 70: 2. (sidste) beh. af f. t. beslutn. ang. folketingets ombudsmands beretning for 1969. 1666

[Kjær Rasmussen.]

gen anmodede ham om at foretage en undersøgelse. Det harmonerer i og for sig meget godt med det, hr. Ib Thyregod sagde før, at ombudsmanden ikke kan gribe ind i en sag, som er til politisk forhandling her i folketinget. Det var naturligvis derfor, ombudsmanden ikke ville gøre det. Derimod ville ombudsmanden godt overveje af egen drift at foretage en undersøgelse.

Her er det, vi må spørge os selv: hvem er det, ombudsmanden lader sig bruge som lynafleder for? Der var krav i dette folketing om en uvildig kommission. Der var tale om, at VS havde stillet adskillige spørgsmål, også vedrørende Kejsergade, i det udvalg, som behandlede vores forslag om straf for registrering, Men hvad sker der? Alt fejles til side, og regeringen slipper for at have en ubehagelig sag kørende herinde i folketinget.

Det er stadig væk vores motiv for ikke at ville stemme for det foreliggende forslag; vi må stemme imod.

Langkilde: Jeg vil først gøre en enkelt bemærkning vedrørende hr. Kjær Rasmussens lovfortolkning, som er — noget usædvanlig; jeg vil bede ham om at tage hele problemet om lovfortolkning op til en nærmere undersøgelse for sit eget vedkommende. Forholdet er det, at ombudsmanden selvfølgelig af egen drift kan tage en sag op. Der står ganske rigtigt i noterne, at det gælder også, selv om den er forældet. Men det er selvfølgelig ikke en forudsætning for, at ombudsmanden kan tage en sag op, at den er forældet. Den slutning, den holder ikke, hvis jeg skal sige det på en pæn måde, og det skal jeg jo.

Dernæst vil jeg gerne sige, at jeg kan helt tiltræde den opfattelse, hr. Ib Thyregod har givet udtryk for her. Efter min mening ligger det klart sådan, at ombudsmanden selvfølgelig ikke kan tage stilling til politiske spørgsmål og politiske afgørelser, det giver han også selv udtryk for. Men det, han kan beskæftige sig med, og det, han har beskæf-

tiget sig med, er spørgsmålet om forvaltningens lovlighed, som ligger uden for den politiske afgørelse, eller den del af sagen, der ligger uden for den politiske afgørelse. Derom handler hans beretning. Ombudsmanden har altså en helt anden opgave end folketingsudvalget, som jo klart har mulighed for at bedømme de politiske problemer. Derfor mener jeg også — det være sagt i relation til hr. Poul Dams udtalelser — at man for så vidt ikke kan sammenligne disse to resultater, altså beretningen fra ombudsmanden og betænkningen fra Kejsergadeudvalget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslaget til folketingsbeslutning vedtoges med 95 stemmer mod 1.

Formanden: Der vil nu blive givet folketingets ombudsmand meddelelse om denne vedtagelse.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om velfærdsforanstaltninger for søfarende.

(Lovforslaget (nr. 54) findes i tillæg A. sp. 1355, fremsættelsen i tidenden sp. 972).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Peter Nielsen: Der er igennem de mange år, velfærdsrådet har eksisteret, udført et godt arbejde for de søfarende, også af de organisationer, der understøttes af handelsflådens velfærdsråd. Arbejdet er blevet mere omfattende, udgifterne stigende og indtægterne formindsket. Man har derfor tæret på reserverne, og det kan selvfølgelig ikke blive ved med at gå. Derfor kan jeg anbefale handelsministerens forslag om, at afgiften til velfærdsrådet fordobles. For øjeblikket betales af de søfarende 5 øre pr. arbejdsdag, det tilsvarende af rederne, mens staten betaler 10 øre. Såvel repræsentanter for de søfarende